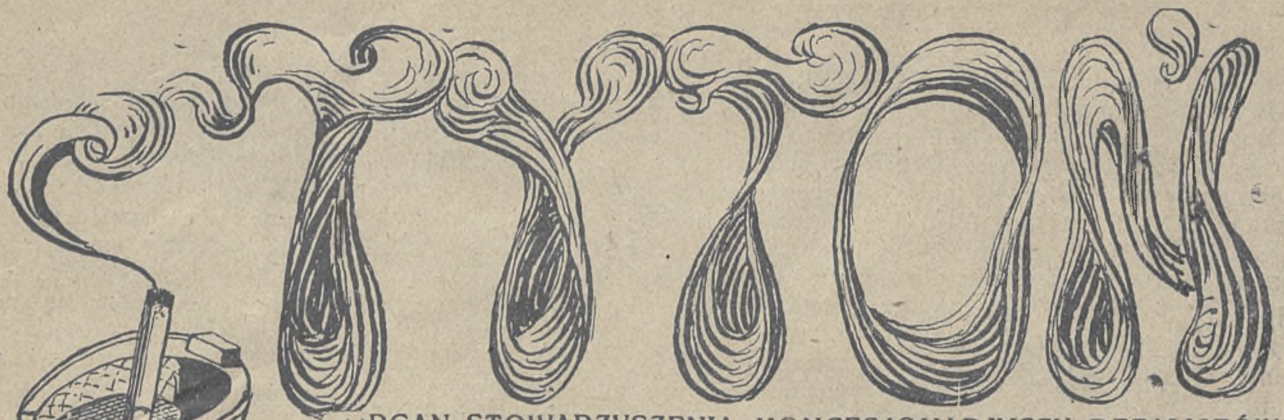
Cena 50 groszy.

Rok I. Warszawa, Grudzień 1928 r. Nr. 9—10

ORGAN STOWARZYSZENIA KONCESJONARJUSZY DETALISTÓW TYTONIOWYCH W POLSCE POŚWIĘCONY CAŁOKSZTAŁTOWI PRZEMYSŁU TYTONIOWEGO.

Wychodzi raz w miesiącu

PROTEST.

Zarząd Stowarzyszenia Koncesjonarjuszy Detalistów Tytoniowych protestuje przeciw nowej zniżce rabatu od specjalnych wyrobów tytoniowych o 1%.

ZARZĄD.

Do Szanownych Prenumaratorów.

Wobec zaszłych zmian w ugrupowaniach przedstawicielstw kupiectwa tytoniowego zmuszeni byliśmy pewien czas zatrzymać wydawanie pisma. Obecnie nasze pismo i nasza organizacja pozostają jedynymi wyrazicielami poglądów kupiectwa **detalicznego** i jedynymi jego obrońcami przed wszelkiemi nadużyciami w stosunku do kupca detalisty. Jesteśmy głęboko przeświadczeni, że masy kupiectwa tytoniowego, które my reprezentujemy podzielać będą nasze poglądy i skuteczność obrony ich interesów. Dziękujemy naszym Szanownym prenumeratorom za życzliwe poparcie nas i zaufanie jakim nas obdarzają, co niewątpliwie umacnia nas na zajętym stanowisku i pozwala energiczniej pracować ku dobru ogólnemu.

Czasopismo nasze ze względu na szczupłe środki jakiemi rozporządza będzie nadal ukazywać się w formie miesięcznika, co jednak nie przesądza, aby wróciło do swej pierwotnej formy—jako dwutygodnik. Wobec bardzo dużego nakładu — (jeden z większych nakładów pism fachowych) w ilości kilka tysięcy egzemplarzy — czasopismo nasze spełnia rolę spójnika — pomiędzy reprezentacją, a każdym kupcem detalistą. Do was więc wszyscy kupcy detaliści, zwracamy się — z hasłem „Popierając swoje pismo — popieracie jednocześnie swoje własne interesa". Odrzucając szablonowe i utarte napomnienia o wpłacaniu składek, zapisywania się na członków o wpłacaniu prenumeraty, żywimy nie płonną nadzieję, że nasz apel nie przebrzmi bez echa i licznie z całej Polski napływające zgłoszenia na członków dodadzą nam bodźca do bardziej wydajnej pracy ku pożytkowi całości kupiectwa tytoniowego.

REDAKCJA.

W następnych numerach naszego czasopisma podamy rewelacje o t. zw. „grupie warszawskich hurtowników" czyli monopol w monopolu.

Rozporządzenia Władz Monopol Tytoniowy.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 września 1928 r

W sprawie organizacji sprzedaży wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz niektórych wyrobów tytoniowych gdańskiego Monopolu Tytoniowego, dopuszczonych do sprzedaży w Polsce.

Na podstawie art. 13 i 17 ustęp 5 oraz art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy od wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego dla sklepów tytoniowych ustala się w wysokości 7% (siedem procent) ceny taryfowej.

Domowe sprzedaże, którym powierzono sprzedaż specjalnych ewentualnie i importowanych oraz Gdańskiego Manopolu Tytoniowego papierosów i cygar, otrzymują rabat handlowy od tych wyrobów w wysokości 4% (cztery procent) ceny taryfowej.

§ 2. Sklepy tytoniowe oraz domowe sprzedaże wyrobów tytoniowych, upoważnione do sprzedaży wyrobów specjalnych, ewentualnie i importowanych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego, pobierać mają te wyroby w tych miejscach, gdzie zaopatrują się w wyroby tytoniowe taryfy ogólnej.

§ 3. Hurtownicy tytoniowi obowiązani są do należytego zaopatrzenia się w wyroby specjalne ewentualnie i importowane oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego detalicznych sprzedawców swego rejonu, upoważnionych do sprzedaży tych wyrobów.

Hurtownicy tytoniowi pobierać mają powyższe wyroby we właściwych dla nich państwowych magazynach (fabrykach) wyrobów tytoniowych za rabatem w wysokości 8% (osiem procent) ceny taryfowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie postanowienia, wydane w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Minister Skarbu:
(—) *Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1918 r. Nr. 93, poz. 827/.

W SPRAWIE KREDYTU.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 409) oraz art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1. Izby skarbowe oraz wydział skarbowy Śląskiego urzędu wojewódzkiego mogą udzielać na prośbę koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych, przydzielonym z poborem bezpośrednio do państwowych magazynów lub do państwowych fabryk wyrobów tytoniowych, bezprocentowego kredytu na pobór tychże wyrobów wedle zasad poniżej ustalonych.

§ 2. 1) Kredyt (§ 1) musi być zabezpieczony już to:

a) ewikcją hipoteczną, już to

b) pożyczkami państwowemi lub innemi papierami wartościowemi, posiadającemi pupilarną pewność według norm ogólnie obowiązujących, albo

c) gwarancjami instytucyj bankowych lub osób finansowo silnych.

2) na przyjęcie innego rodzaju zabezpieczenia może zezwolić Minister Skarbu na wniosek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

3) Do orzekania, czy można przyjąć zabezpieczenie ofiarowane w papierach wartościowych lub gwarancjach, o których mowa w ustępie 1 lit. c), powołane jest Ministerstwo Skarbu, — o możliwości zaś przyjęcia zabezpieczenia hipotecznego orzekają władze, wyszczególnione w § 1.

4) W wypadkach wątpliwości prawnych, nasuwających się przy zabezpieczeniach hipotecznych, sprawę wyjaśnia Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, względnie jej oddział terytorjalnie właściwy.

§ 3. Koncesjonarjusz, któremu przyznano kredyt, korzysta zeń w ten sposób, że pobrawszy wyroby tytoniowe do pełnej wysokości kredytu — może w miarę całkowitego lub częściowego jego spłacenia — pobierać towar dalej na kredyt, najwyżej jednak za kwotę, jaką wpłacił na całkowite lub częściowe umorzenie kredytu.

§ 4. Co do swej wysokości kredyt ograniczony jest:

a) wartością przyjętego zabezpieczenia (§ 2).

b) normą, ustaloną dla maksymalnej wysokości kredytu w zależności od obrotów przedsiębiorstwa.

§ 5. 1) Jako normę, o której mowa w poprzednim paragrafie (lit. b), ustala się wartość połowy przeciętnego miesięcznego poboru wyrobów

tytoniowych przedsiębiorstwa, korzystającego z kredytu.

2) Wartość poboru ustala się według ceny fakturowej, t. j. z potrąconym rabatem.

§ 6. 1) Kredyt może być każdego czasu bez podania powodów odwołany przez władze wymienione w § 1 lub przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

2) Przy odwołaniu kredytu władza wyznaczy kredytarjuszowi odpowiedni, niedłuższy niż trzytygodniowy termin do spłacenia sum pokredytowanych, a w razie niedotrzymania tego terminu przystąpi bezzwłocznie do przymusowego ściągnięcia zaległości kredytowej przez realizację zabezpieczenia.

3) Od niespłaconych w tym terminie kredytów będą pobierane odsetki zwłoki w wysokości 2% w stosunku miesięcznym, przyczem każdy rozpoczęty miesiąc liczy się jako pełny.

§ 7. Formę i sposób udzielania kredytu po myśli niniejszego rozporządzenia unormuje Dyrekcja Polskiego Monopolu tytoniowego.

Aż do czasu przyznania koncesjonarjuszowi nowego kredytu na zasadach niniejszego rozporządzenia korzystać on może z kredytu na dawnych warunkach, o ile zabezpieczenie na to pozwala, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1928 r.

§ 8. Postanowienie §§ 42 i 66 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588) ulegają następującym zmianom:

1) punkt 10 § 42 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„10) przyznawanie w ramach obowiązujących przepisów kredytów wszelkich podatków pośrednich i należności monopolowych ponad 5.000 zł., niezależnie zaś od sumy — kredytów koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych i prowadzenie ewidencji udzielonych kredytów przy ścisłem przestrzeganiu zasad należytego zabezpieczenia Skarbu Państwa“.

2) punkt 11 § 66 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„11) przyznawanie za przepisanem zabezpieczeniem w ramach obowiązujących przepisów kredytów podatków pośrednich i należności monopolowych do wysokości 5000 zł. z wyjątkiem kredytów koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych na pobór tychże wyrobów, przyznawanie których to kredytów należy do kompetencji władz skarbowych drugiej instancji“.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia: z dnia 22 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 124, poz. 1006), z dnia 21 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 219) i z dnia 2 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 569) — z zastrzeżeniami wynikającemi z § 7 niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 października 1928 r. Nr. 90, poz. 790).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 sierpnia 1928 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznego sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się dodatkowy cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych: Papierosy „Silesia”—po 7 gr. za sztukę.

§ 2. Papierosy „Silesia” sprzedawane będą wyłącznie na obszarze województwa śląskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 września 1928 r. № 81 poz. 713).

Dział ogólny.

Monopol Tytoniowy na ziemiach Rzplitej Polskiej w dawnych i obecnych czasach.

c. d.

Jako przedsiębiorstwo handlowe stanął Monopol Tytoniowy przed zadaniem skonsolidowania produkcji wydle wymogów racjonalnej gospodarki, dokonania szeregu niezbędnych i pilnych ulepszeń i inwestycji oraz rozpoczęcia we wszystkich dziedzinach swego zakresu pracy działalności planowej i na dłuższą metę obliczonej (zapasy surowca, magazyny centralne, uprawa tytoniu w kraju i t. p.),

Jako wreszcie przedsiębiorstwo państwowe, którego dochodowość coraz poważniejszą rolę w zagadnieniu równowagi budżetowej Państwa, Monopol Tytoniowy musiał za naczelne swoje zadanie uważać przysporzenie Skarbowi jaknajwiększej sumy czystego dochodu, idąc pod tym względem w najzupełniejszej zgodzie z opinją społeczeństwa, która w słusznem zrozumieniu ważności tego źródła dochodów skarbowych nader żywo interesuje się wynikami gospodarki monopolowej. Wynik finansowy r. 1924 przewyższył też niemal w dwujnasób przewidywania preliminarza budżetowego, a w r. 1925, w którym preliminarz Monopolu Tytoniowego znacznie podwyższono, wykazał dochody rzeczywiste wyższe o kilkanaście proc. od przewidywanych.

Następne rozdziały przedstawiają poszczególne dziedziny działalności Monopolu Tytoniowego w wykonaniu tych zadań.

1. Stan przemysłu prywatnego przed. r. 1924

Głód tytoniowy, jaki zapanował na polskim rynku wewnętrznym po zakończeniu wojny, zmuszając do pokrywania przeważnej zrazu a i potem znacznej części zapotrzebowania przywozem gotowych fabrykatów zagranicznych, stworzył dla prywatnej fabrykacji tytoniu nadzwyczaj korzystne warunki rozwoju, tembardziej że produkcja własna Monopolu Tytoniowego zrazu (gdy istniała tylko jedna fabryka w ruchu) w części tylko mogła pokryć potrzeby konsumcji, a także i późniejszy rozwój działu fabrykacyjnego w Monopolu Tytoniowym pozostawił bardzo wiele wolnego pola inicjatywie prywatnej.

Licząc się już od początku swego istnienia z bliskiem wprowadzeniem w całem państwie pełnego Monopolu Tytoniowego, który to zamiar znalazł zresztą także oficjalny wyraz w połowie r. 1919 w uchwale Sejmu Ustawodawczego [1]), z drugiej zaś stronv ze stanem prawnym już istniejącym od r. 1915, Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego nie zezwalała na obszarze b. Królestwa Kongresowego na zakładanie nowych fabryk tytoniowych ale tylko na „uruchomienie tych, ktore istniały już przed wojną. Na tem samem stanowisku stało także Ministerstwo Skarbu. W ten sposób na terenie b. Kongresówki uruchomiono tylko 10 fabryk prywatnych (7 w Warszawie, 1 w Lublinie i 2 w Białymstoku).

Natomiast w województwach wschodnich, gdzie dopiero z końcem r. 1921 przeprowadzono unifikację [1]), wprowadzając nadzór Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego nad fabrykacją prywatną oraz zastosowując przepisy prawne obowiązujące na terenie b. Kongresówki, a jeszcze bardziej w b. Dzielnicy Pruskiej, w której nie obowiązywały ograniczenia istniejące w b. zaborze rosyjskim a unifikacja pod względem obowiązującego stanu prawnego przeprowadzona została dopiero w drugiej połowie r. 1922 [2]), korzystna konjunktura wywołała nietylko uruchomienie wszystkich fabryk istniejących przed wojną ale także powstanie szeregu nowych.

W ten sposób w chwili wejścia w życie ustawy monopolowej t. j. w połowie r. 1922 istniało w całem państwie polskiem 184 prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych, w czem jednak tylko 20 fabryk większych, pozostała zaś cyfra 164 fabyk przedstawiała wytwórnie małe lub też rodzaj warsztatów tytoniowych, zatrudniających wszystkiego po kilku tylko robotników. Był to stan niezdrowy, gdyż małe te fabryki, wyrosłe jedynie na gruncie chwilowej konjunktury i stosunków inflacyjnych, nie były zdolne do życia na czas dłuższy, w warunkach normalnych, z drugiej zaś strony urządzone nad wyraz prymitywnie, pozbawione najniezbędniejszych instalacji i mające na oku głównie szybki i jaknajwiększy zysk, w przeważnej części nie stały również na należytym poziomie pod względem fabrykacyjnym. To też w ciągu dwu lat po wprowadzeniu ustawy monopolowej, jeszcze przed przystąpieniem do ostatecznej likwidacji przemysłu prywatnego, liczba ich znacznie się przerzedziła.

c. d. n.

[1]) Z 18 czerwca 1919, zob. str. 9.

[1]) Zob. str. 11.

[2]) Zob. str. 12.

Wrażenie z Zebrania Detalistów Tytoniowych.

Dnia 2 grudnia o godz. 12-ej w sali gmachu Pracowników Handlowych przy ulicy Siennej nr. 16. odbyło się Zebranie Nadzwyczajne Stowarzyszenia Detalistów Tytoniowych.

Po zagajeniu zebrania przez W. Pisarskiego zebranie zaprosiło na przewodniczącego p. St. Pietrzyka, na sekretarza p. Wł. Zylińskiego.

Pomiedzy obecnymi zauważyliśmy przedstawicieli prasy, jako również właścicieli fabryk gilz pp. Jezierskiego, J. Piotrowskiego, H. Jura, p. Seligera i innych.

Pierwszy zabrał głos prezes Pisarski, który wygłosił następujące przemówienie. Witając Panów w tej sali, gdzie kilka miesięcy temu została wcielona w czyn myśl stworzenia potężnej organizacji kupców detalistow tytoniowych, dzisiaj jest mi bardzo przyjemnie zakomunikować Panom, że jesteśmy nareszcie po paru latach więcej doświadczeni swojem zubożeniem i może nareszcie zrozumiemy konieczność wspólnej pracy, której wyniki niedługo każą na siebie czekać.

W imieniu Zarządu został mi powierzony zaszczyt przedłożenia sprawozdania ze swej dotychczasowej działalności. Musimy się dlatego cofnąć wstecz i przyjrzeć się początkom naszej organizacji.

Świadomi ciążącej na naszych barkach odpowiedzialność z całą energją wzięliśmy się do pracy rozpoczynając oczywjście od zadzieżgnięcia kontaktu z Dyrekcją Monopolu jako naszą władzą przełożoną, a co najważniejsze, musieliśmy się przypomnieć, że egzystujemy jeszcze na tym świecie, ale do ostatecznego zniknięcia z horyzontu niewiele nam brakuje. Dla większego zobrazowania naszej nędzy uciekaliśmy się do tej potęgi świata jaką jest prasa, która może zarówno odzwierciadlać i głosić obronę i która może szkodzic o ile jest wymierzona w stronę przeciwną.

Jednakowoż chcąc zachować w swym pierwszym występie na szerszej arenie życia społecznego umiar i solidność zastosowaliśmy w swej polityce w stosunku do władz stanowisko raczej wyczekująco-przychylne, nie chcąc odrazu uderzać w surmy bojowe bez uprzedniego wysłuchania polityki Dyrekcji Monopolu w stosunku do kupca detalisty, polityki bardzo nas krzywdzącej może źle obmyślanej wskutek słabych pojęć handlowo-ekonomicznych przez urzędników Monopolu piszących okólniki, regulujące byt kupca detalisty.

I o ile w niezbyt dawnym czasie Dyrekcja Monopolu prowadziła politykę aby ograniczyć wydawanie koncesji i stała na stanowisku uprzywilejowania posiadacza koncesji obecnie wydaje koncesje na prawo i lewo bez żadnych ograniczeń i nie licząc się z tym, że podobne postępowanie rujnuje sklepy samoistne w pierwszym rzędzie, stwarzając konkurencje często niezdrową i spychając wyroby tytoniowe do rzędu artykułów handlu wolnego.

I to się zmieni i to przetrzymamy — szkoda tylko, że takie sekcje i praktyki nad naszem ciatem, odbywają się bezzasiągnięcia opinji naszej jako przedstawicieli kupiectwa tytoniowego, a jedynie stwarza to pociągnięcie piórą jakiegoś biurokraty, który tak zna się na handlu jak my na biurokracji.

Wracając do tematu z kolei przejdę do wygłoszenia naszego programu i żądań jakie przedstawiliśmy Dyrekcji Monopolu i konsekwentnie do nich będziemy zdążać.

1. to podwyżka dotychczasowego rabatu do 10% zaprawdę skromne to żądanie ta podwyżka 1%, choć z nami o wiele nieskromniej postępowano obniżając rabat o 3%.

II. drugim i bardzo racjonalnym żądaniem to wkalkulowanie podatku obrotowego do udzielanego rabatu co przyczyni się do ułatwienia sprzedaży i obrotu wyrobami tytoniowemi.

III. miarodajność opinji Stowarzyszenia o kandydatach na kupcow detalistów tytoniowych, aby uniknąć niezdrowej konkurencji ze strony osób nieprawomyślnej przeszłości kupieckiej.

IV. zastosowanie do sklepów tytoniowych jako prowadzących sprzedaż artykułów pierwszej potrzeby — praw sklepów spożywczo-kolonjalnych a to w celu uniknięcia konkurencji.

To są główniejsze punkty programu naszego, które poruszyliśmy przed Dyrekcją Monopolu z wynikiem jeszcze dotychczas niewiadomym chociaż obietnic i zapewnień ze strony Dyrekcji Monopolu było bardzo dużo.

W sprawie podwyższania rabatu dla sklepów samoistnych Dyrekcja Monopolu opracowuje pono projekt zmian zaopatrywania i rozszerzenie praw sklepów samoistnych dając detaliście większy zakres działania.

Zarząd występuje do Dyrekcji Monopolu z żądaniem powołania przedstawiciela detalistów do Rady tytoniowej.

Teraz pozwolę sobie przytoczyć Panom fakt o sile organizacyj.

Kupcy detaliści w Poznaniu otrzymują 12% rabatu pomimo, że są zupełnie nieuprzywilejowani, ale Monopol licząc się z ich kategoryczną postawą w obawie zastosowania strajku z ich strony, t. j. protestacyjnego zamknięcia sklepów a tym samym wywołania skandalu który by był szeroko komentowany w prasie i w obawie przed szerszą opinją publiczną, bo wszak Monopol zarabia setki miljonów, zostawił kupcom poznańskim rabat i prawa hurtowni. Pamiętajcie Panowie, że silna organizacja może prowadzić swych członkow do dobrobytu i stworzyć dla nich możliwe warunki egzystencji.

Kończąc swoje przemówienie wzywam Panów do solidarnej akcji i jaknajwiększej propagandy naszego Stowarzyszenia.

Potrafiliśmy stworzyć obrońcę swego i postawiliśmy nasze czasopismo na stopie europejskich pism fachowych. Pewną niepunktualność w wydawaniu musimy przypisać skromnym funduszem jakie posiadamy, jednakowoż korzystając z poparcia firm, które z nami współpracują handlowo — jest nadzieja, że czasopismo nasze będzie się ukazywać w terminie wyznaczonym Jest kilka firm między innemi „Herbewo" „Solali" „Aida", które nas nie chcą popierać co powinno być przez nas zrozumiane w dobitny sposób.

A teraz raz jeszcze wzywam Panów i przedstawicieli organizacji pokrewnych, abyśmy dzisiejsze zebranie poświęcili akcji zjednoczenia wszystkich organizacji kupców tytoniowych i aby zebranie udzieliło Zarządowi szerokich pełnomocnictw, któreby pozwoliły Zarządowi we własnym zakresie połączyć się z pokrewnemi organizacjami.

P. S.

Prezent gwiazdkowy dla kupca detalisty od Dyrekcji monopolu.

Pomimo bardzo pożytecznej roli i usług kupca detalisty tytoniowego jakie spełnia dla korzyści Monopolu — ze strony swych chlebodawców spotyka coraz mniej zrozumienia.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. udzielony dotyczas rabat w postaci 8% od wyrobów specjalnych został zmniejszony dla detalisty do 7%.

Niewątpliwie, że stosowanie powyższego rozporządzenia wywoła silne przygnębienie i tak już do ostateczności zniszczonego kupiectwa detalicznego. Apatja, bierność i przygotowanie do rozporządzeń Dyrekcji Monopolu coraz bardziej uszczuplających środki zarobku zapanowała pomiędzy kupiectwem tytoniowem. Na każdym kroku Dyrekcja Monopolu traktuje kupca detalistę tytoniowego jako element zupełnie zbyteczny i widocznie celowo zmierza do likwidacji sklepów detalicznych placówek zdrowego handlu, które w każdej innej gałęzi handlu są bardzo wysoko cenione. Ta zniżka 1% na wyrobach, które Monopolowi przynoszą zyski o wiele większe niż produkcja wyrobów zwykłych jest dla nas niezrozumiałą i trudną do wytłomaczenia.

Monopol stosując do sprzedaży specjalnych system zaopatrzenia detalistów przez hurtownię, obciąży zapewne dotychczas tym zatrudniony personel wskutek czego oszczędzi wydatków utrzymania sztabu urzędników.

Tymczasem to się dzieje tylko kosztem detalisty. Gdyby Monopol Tytoniowy z dniem 1 stycznia 1929 r. jako prezent noworoczny zmonopolizował sprzedaż galanterji tabacznej, jak: cygarniczki, fajki, szczoteczki do nich, zapalniczki i t. p., którą Monopol wprowadził w swych sklepach i konkuruje z kupcami tytoniowymi, też byśmy się nie zdziwili.

A więc panowie z Dyrekcji do dzieła.

(—) Wł. Pisarski.

ZRZESZENI KUPCY SĄ KOLEGAMI

NIEZRZESZENI

ZWALCZAJĄCYMI SIĘ KONKURENTAMI

Stańcie się Kolegami, zapisując się na członków Stowarzyszenia.

8% — 7%

3% — 1%

Nowy cios i zamach Dyrekcji Monopolu wyraził się w tych kabalistycznych cyfrach któremi zatytułowano niniejszy artykuł. Pierwsza ósemka to wysokość udzielanego rabatu od wyrobów specjalnych do dnia 1 stycznia 1929 r. 7% zaś to obecny rabat, 3% to rabat hurtownika do dnia 1 stycznia 1929 r. 1%. to „próba" ile Monopol będzie udzielał na przyszłość hurtownikowi. Jak dotychczas bardzo mało głosów podniosło się przeciw tej krzywdzie wyrządzonej kupiectwu tytoniowemu. Może jednak jednak ten nowy cios jaki nas spotkał przyczyni się do większej solidarności i skupi większe masy kupiectwa tytoniowego w ramach organizacji zawodowych i uświadomi jednostki dotychczas poza organizacjami stojące, nakłaniając do solidarnej pracy ku obronie swych interesów.

Monopol w swej polityce może się przeliczyć, doprowadzając i tak już rozgoryczone masy kupców detalistów do kontr-akcji bardziej celowej protestacyjnego zamknięcia sklepów, która zainteresuje zarówno prasę i społeczeństwo warunkami bytu kupca tytoniowego. — Stowarzyszenie nasze zajęło wobec Dyrekcji Monopolu stanowisko przychylne ofiarowując współpracę i starając się wytworzyć warunki zgodnego współżycia.

Niestety, zamiast radykalnej poprawy bytu, spotkaliśmy tylko przychylne obietnice zajęcia się się uporządkowaniem i stworzeniem znośniejszych warunków i... zniżkę 1% (procentową).

O takiem postępowaniu trudno pisać hymny pochwalne o Dyrekcji Monopolu — tylko trzeba nazywać to po imieniu.

Na powyższe postępowanie Dyrekcji Monopolu powinna pomiędzy całem kupiectwem tytoniowem zapanować jedność — akcji przeciwstawiającej się chęci zupełnego zniszczenia i tak już zrujnowanej ongiś kwitnącej gałęzi handlu tytoniowego.

Kupcy tytoniowi! wstępujcie do organizacji.

Kupcy tytoniowi! łączcie się solidarnie i wówczas obronicie swoje interesy przed **zupełną zagładą.**

Pamiętajcie wiekowe hasło, — że tylko **„w jedności siła".**

S. D.

Zarząd Stowarzyszenia Koncesjonarjuszy Detalistów Tytoniowych w Polsce.

FRANCISZEK KOCENT
Członek Zarządu.

K. ROSENSTRAUCH
V.-Prezes Zarządu.

ERNEST JANUSZKIEWICZ
Sekretarz Zarządu.

WŁADYSŁAW PISARSKI
Prezes Zarządu.

I. WYSOCKI
Członek Zarządu.

STANISŁAW DĄBROWSKI
Członek Zarządu
Redaktor czasopisma „Tytoń".

WŁODZIMIERZ ŻYLIŃSKI
Członek Zarządu.

Ze świata tytoniowego.

SŁUSZNA KARA.

Dnia 20-go września b. r. p. M. Taylor, właścicielka dużego sklepu tytoniowego została skazaną przez sąd Hebbrunn na znaczną grzywnę pieniężną za sprzedanie dwum chłopcom papierosów, czego surowo zabrania prawodawstwo angielskie. Obwiniona tłumaczyła się nieświadomością, że chłopcy ci mieli nie mniej niż po lat 16 i że kupują papierosy na swoj własny użytek.

Sąd jednakże zajął stanowisko, iż ustawa zakazuje sprzedaży papierosów i tytoniu wogóle dzieciom poniżej lat szesnastu, i z tego względu skazał oskarżoną na grzywnę, zwłaszcza, iż urzędnik policyjny, na którego zaznaniach opierało się oskarżenie, stwierdził, że widział obu wychodzących ze sklepu chłopców z zapalonemi papierosami w ustach.

TOW. „PAL FAJKĘ“.

Jak już donosiliśmy w jednym z poprzednich numerów, propaganda na rzecz palenia fajki i bojkotu papierosów zatacza w Anglji coraz to szersze kręgi. Obecnie—jak donosi prasa angielska—powstało towarzystwo pod nazwą „Pal fajkę“ (The „Smok a Pipe“ Association), którego zadaniem jest propaganda fajki wśród najszerszych warstw społeczeństwa.

Towarzystwo to przeznaczyło w roku bieżącym na akcję propagandową sumę 25,000 f. st. czyli prawie 1,100,000 zł. Urządzono już szereg odczytów i zebrań, inspiruje się prasę etc. We wrześniu odbyło się walne zgromadzenie członków Towarzystwa. Dezyderaty i uchwały zebranych natychmiast zostały zastosowane przez przemysł fajczarski, któremu akcja ta przynosi obecnie kolosalne zyski.

JAPOŃSKI MONOPOL TYTONIOWY.

Japońskie Ministerstwo Skarbu ustaliło już dochód, jaki dał Japoński Monopol Tytoniowy w roku budżetowym 1927/28. W okresie tym osiągnięto zysku 172,972 tys. jen, co w porównaniu do roku 1926/27 wykazuje 12,465 tys. jen wzrostu.

Wzrost zysków wykazanych przez Monopol wynikł nie tyle ze zwiększenia się konsumcji, ile ze wzrostu zapasów surowca, zakupionych przez Monopol po stosunkowo niższych cenach niż w roku ubiegłym.

Ciekawem i bardzo charakterystycznem będzie fakt, że wraz ze spadkiem cen surowca Monopol Japoński zdecydował się na zniżenie cen swych wyrobów o prawie 20%. Zniżka nastąpić ma już w początku roku przyszłego. W związku z tem budżet przewiduje spadek sumy dochodów o ile niższe ceny nie wpłyną dodatnio na wzrost konsumcji.

OŚWIETLENIE WYSTAW SKLEPÓW TYTONIOWYCH.

W związku z coraz to dłuższemi wieczorami oraz nowym prawem regulującym godziny handlu („Shope Act“), przyznającym sklepom tytoniowym prawo dłuższego handlu, na łamach najpoważniejszego pisma tytoniowego angielskiego „The Tobacco“ została poruszona sprawa racjonalnego oświetlania okien wystawowych sklepów tytoniowych. Autor artykułu dowodzi, że nakład zrobiony w celu lepszego oświetlenia wystawy zawsze się opłaci. Poczyniono już wiele eksperymentów i obliczeń, dotyczących racjonalizacji urządzeń świetlnych i doprowadzono do tego, że w chwili obecnej prawie dokładnie można obliczyć efekt pieniężny, jaki przynoszą powyższe inwestycje.

Wartoby bliżej zająć się tą sprawą!

IMPORT CYGAR DO ANGLJI.

Prawie trzecia część konsumowanych w Anglji cygar pochodzi z importu. Osiemdziesiąt procent importowanych cygar pochodzi z Kuby. Z kolonji Angielskich pochodzi 10%; są to przeważnie cygara z tytoni indyjskich lub jamajskich. Cygara z Indji Brytyjskich wprowadzone zostały na rynek angielski niedawno, znalazły jednak popyt i zaczynają walczyć z cygarami z Kuby. Istnieją dwa rodzaje cygar indyjskich: mocniejsze tańsze i słabsze, które śmiało zaliczyć można do luksusowych.

KONKURS NA NAJLEPSZĄ WYSTAWĘ OKIENNĄ W SKLEPACH TYTONIOWYCH W CZASIE ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA W LONDYNIE.

Uznając konieczność estetyki w handlu najpopularniejszy w Anglji miesięcznik tytoniowy „Tobacco", wystąpił z inicjatywą konkursu na najlepiej urządzone wystawy okienne w sklepach tytoniowych Londynu, wyznaczając ze swej strony dość cenne nagrody, w postaci odznaczeń i medali. Ze wszech miar pożądana ta inicjatywa znalazła wielkie uznanie w sferach kupiectwa tytoniowego Anglji.

ŚWIATOWE ZBIORY TYTONIU.

Według zestawień Międzynarodowego Biura Rolniczego w Rzymie, zbiory tytoniu w Ameryce ocenione są na 1,375,782,000,000 funtów angielskich, Japonji na 132,278,000,000 funt. angiel. Zbiory we Francuskiej Afryce północnej i Algierji wypadły bardzo dobrze. Gorsze nieco zbiory niż w r. z. miały Włochy, Węgry, Jugosławja oraz Bułgarja.

DZIEWIĄTA MIĘDZYNARODOWA WYSTAWA TYTONIOWA.

Od 14 do 21 sierpnia roku przyszłego otwarta będzie w Londynie Międzynarodowa Wystawa Tytoniowa. Będzie to dziewiąta z rzędu impreza tego rodzaju. Wystawa zapowiada się bardzo dobrze. Lokal obszerny, olbrzymie jasne sale, oraz najrozmaitsze ułatwienia przyciągną napewno rzesze zarówno wystawców jak i zwiedzających. W tym samym czasie ma obradować w Londynie Kongres Kupców tytoniowych z całej Anglji, co niezawodnie podniesie jeszcze znaczenie wystawy.

Wszystkim prenumeratorom i kolegom członkom stowarzyszenia przesyłamy serdeczne życzenia Wesołych Świąt.

Kącik kolektorski.

Wiadomości z giełdy loteryjnej. c. d.

Mówią w gronie kolektorów, że raz jeden pono zachciało się Dyrekcji posłuchać zdania przedstawicieli kolektorów i zaproszono kilku „potentatów-kolektorów”, aby wydali osąd w sprawie planu 14 ej loterji, i oto stała się rzecz zwykła i normalnie przygotowany plan przez Dyrekcję jako wszechstronnie uniwersalny został przyjęty przez Dyrekcję.

Były sprzeciwy na tym zebraniu, proponowano zmiany planu, ale jako najlepszy okazał się plan sporządzony przez Dyrekcję.

Nie negujemy fachowości i znajomości całokształtu aparatu loteryjnego przez urzędników Dyrekcji do tego powołanych, ale zwykła przyzwoitość wymaga, aby również głos zabrali ci, którzy finansują tą imprezę, wszak oni tylko ponoszą ryzyko rozprzedaży i ryzykują swoje kapitały i oszczędności złożone w formie kaucji często dwukrotnie przewyższającej wartość otrzymanych losów do rozsprzedaży.

Miast pomagać kolektorom, utrudnia tylko swoją niewiadomo w myśl jakich zasad stosowaną politykę obojętności. Loterja jak słyszałem jest zło—ale zło koniecznie tak, że Państwo chcąc aby gracze nie sprowadzali losów loterji zagranicznych z tytułu konieczności toleruje loterję. Dlatego los musi być drogi i dostępny tylko dla sfer zamożnych, aby biedacy się nie zgrywali i z tego tytułu loterja nie może się reklamować. Bardziej naiwnej interpretacji tego „zła koniecznego” być nie może. Przecież wódka jest chyba bardziej zabójczym artykułem dla społeczeństwa niż los loteryjny, — lecz Państwowy Monopol Spirytusowy wszędzie gdzie tylko znajduje sposobność reklamuje swoje wyroby, jako pierwszorzędnej i niezrównanej jakości i mocy do wewnętrznego użytku.

Z łamów więc naszego czasopisma zwracamy się do miarodajnych czynników, aby umiejętną reklamą pomogli kolektorom do rozsprzedaży losów i plany loterji sporządzano przy udziale przedstawicieli kolektorów.

Wydane tabele loteryjne powinny być dostępne dla graczy bez żadnych specjalnych opłat, koszta zaś wkalkulowane w pozycje „druki”.

Trochę więcej zrozumienia, współpracy i współżycia Dyrekcji z kolektorami.

13 LOTERJA DOBROCZYNNA

Zarząd Stowarzyszenia niniejszym zwraca się do swych członków i sympatyków, aby nabywali do rozsprzedaży losy 13 loterji dobroczynnej z której całkowity dochód jest przeznaczony na cele Instytucji humanitarnych, fundusze których przyczyniają się do ulżenia doli wielu jednostek. Prawo sprzedaży loterji dobroczynnej, może otrzymać każdy koncesjonarjusz tytoniowy — otrzymując tytułem wynagrodzenia 10% za rozsprzedaż.

Losy loterji wydaje Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej Warszawa, Nalewki 2, dokąd należy się zwracać z zapotrzebowaniami. Sprzedaż losów loterji dobroczynnej będzie miernikiem obywatelskości kupców tytoniowych.

Organizacja Banku Kolektorów Loterji Państwowej.

Od dłuższego już czasu wśród Kolektorów Polskiej Loterji Państwowej silnie dawał się odczuwać brak spółdzielczej organizacji pieniężnej, opartej na zasadach samopomocy i spółdzielczego solidaryzmu.

Potrzeba kapitału obrotowego, potrzeba taniego i zdrowego kredytu, wzrastająca wśród Kolektorów w miarę rozrostu Loterji Państwowej, skłoniła wreszcie Kolektorów stołecznych do utworzenia specjalnej kredytowej spółdzielni, którаby potrzeby wspomniane mogła zaspakajać. Spółdzielnia taka w dniu 24 z. m. została powołana do życia, zarejestrowana i w najbliższych dniach zaczyna funkcjonować.

Ponieważ jej byt i powodzenie zależyć będą w dużej mierze od ilości członków, zwracamy się do Sz. Pana Kolegi z prośbą o wypełnienie załączonej tutaj deklaracji i wpłacenie przez P. K. O. należności za zadeklarowane udziały (blankiet w załączeniu).

Mamy nadzieję, że zasada solidarności, coraz bardziej przenikająca wszystkie dziedziny naszego życia gospodarczego, będzie należycie zrozumiana i oceniona przez wszystkich bez wyjątku Pp. Kolektorów i, że wszyscy Pp. Kolektorzy, w imię własnego i wspólnego dobra, do spółdzielni tej zechcą gremjalnie przystąpić.

Odpis rejestru sądowego przesyłamy w załączeniu, zaznaczając, że ze względów formalnych spółdzielnia nasza przyjęła tymczasową nazwę „Kasy Kredytowej", nazwa ta wszakże, w najbliższej przyszłości, zostanie zastąpiona nazwą „Banku Spółdzielczego Kolektorów Polskiej Loterji Państwowej

Rada Nadzorcza:
(—) Chelemer M., (—) Goldberg L.,
(—) Haładejowa Janina (—) Kołaczkowski A., (Wice—Prezes)
(—) Minkowski H., (—) Paszkowski B. (Prezes),
(—) Pisarski Wład., (—) Skowronek Miecz.,
(—) Zarzycka—Niekraszowa A.,
(—) Żółtowski Jan.

Z poważaniem
ZARZĄD
(—) Blumental Aleksander
(—) Dzierżanowski Jan
(—) Fijałkowski Stefan

Nb. Wpisowe wynosi zł. 10.—, które prosimy łaskawie nam przesłać wraz z należnością za zadeklarowane udziały.—

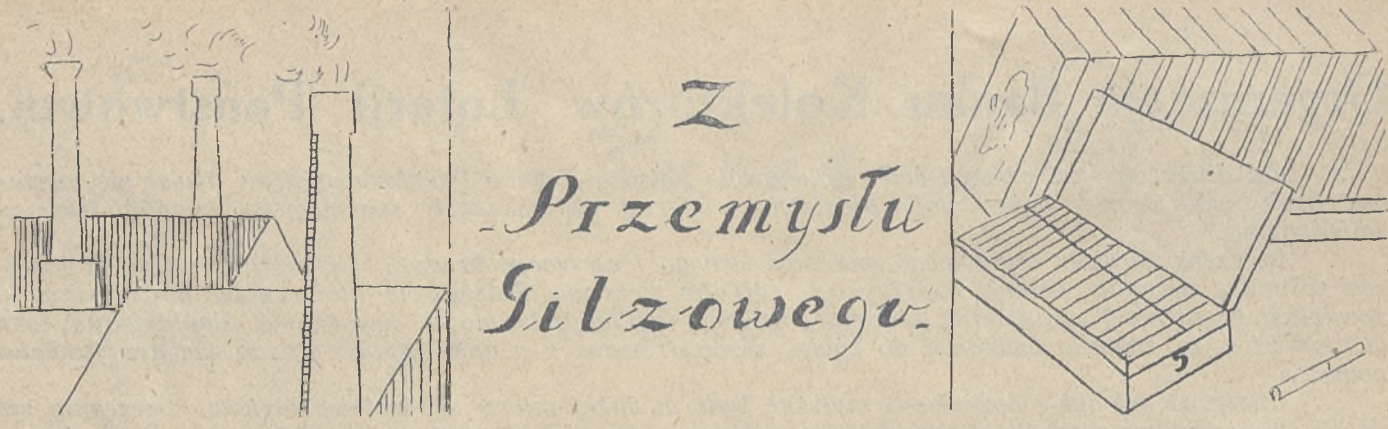
Przedruk z „MONITORA POLSKIEGO"

z dnia 24 września 1928 r., Nr. 220.

Do Rejestru Spółdzielni R. S. VIII 1150 Sądu Okręgowego w Warszawie, dnia 6-go września 1928 roku, wciągnięto następujące zgłoszenie: „Kasa Kredytowa Kolektorów Polskiej Loterji Państwowej — Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, Al Jerozolimska 27 m. 1. Członkowie Spółdzielni odpowiadają za jej zobowiązania zadeklarowanemi udziałami i prócz tego dalszą kwotą równającą się dziesięciokrotnej wysokości każdego zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: 1) udzielanie kredytów w formie dyskonta weksli, pożyczek skryptowych oraz rachunków bieżących i pożyczek zabezpieczonych, bądz hipotecznie, bądź przez poręczenie, bądź zastawem papierów wartościowych wymienionych w punkcie 4-ym niniejszego paragrafu; 2) redyskonto weksli; 3) przyjmowanie wkładów pieniężnych z prawem wydawania dowodów wkładowych imiennych, jednak bez prawa wydawania takich dowodów płatnych okazicielowi; 4) kupno i sprzedaż na rachunek własny oraz na rachunek osób trzecich papierów procentowych i samorządowych, listów zastawnych, akcyj central gospodarczych i przedsiębiorstw organizowanych przez Spółdzielnie i ich Związki lub centrale gospodarcze oraz akcyj Banku Polskiego; 5) przyjmowanie subskrypcyj na pożyczki państwowe i komunalne oraz akcję przedsiębiorstw. o których mowa w punkcie 3-ym niniejszego paragrafu; 7) zastępstwo czynności na rzecz Banku Polskiego i Banków Państwowych; 7) przyjmowanie do depozytów papierów wartościowych i innych walorów oraz wynajmowanie kasetek zabezpieczonych. Następujące czynności może Spółdzielnia wykonywać tylko dla swych członków. Wydawanie przekazów, czeków, akredytyw, dokonywanie wypłat i wpłat w granicach Państwa, odbiór wpłat na rachunek osób trzecich oraz inkaso weksli i dokumentów. Wysokość udziału 50 złotych płatnych jednorazowo przy przystąpieniu do Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Aleksander Blumental, Bagno 2, Juljan Dzierżanowski. Warecka 12, Stefan Fijałkowski, Chmielna 29, wszyscy z Warszawy, b) Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Monitor Polski", d) Zarząd składa się z trzech członków. Zarząd podpisuje za Spółdzielnię w ten sposób, że pod firmą Spółdzielni podpisują dwaj czlonkowie Zarządu, e) Zatwierdzenia Rady Nadzorczej wymagają uchwały w sprawach dotyczących. 1) nabywania, zbywania lub obciążania. nieruchomości, 2) oraz zaciągania przez Spółdzielnię pożyczek.

Warszawa, dnia 6 września 1928 r.

SĄD OKRĘGOWY, WYDZIAŁ IV.

PRZEMYSŁ GILZOWY

Jak się dowiadujemy z dobrze poinformowanego źródła, jedna z większych fabryk gilz „Syrena" w Warszawie, która ostatnio została przeniesione do znacznie powiększonego lokalu przy ulicy Wolność 6. została nagrodzona na Wystawie w Paryżu w r. b. złotym medalem i najwyższem odznaczeniem, za wyśmienite wyroby.

KOLEDZY-KUPCY TYTONIOWI

Popierajcie firmy ogłaszające się w naszym czasopiśmie.

Jeśli posiadacie w swych sklepach wyroby firm, które nie ogłaszają się u nas — to zwróćcie ich uwagę na fakt, że popierając ich wyroby oni powinni popierać naszą placówkę. — A gdy otrzymanie odpowiedź odmowną odmówcie również im i kupujcie towary tylko firm nas popierających.

TYDZIEŃ „TIGANA"

Zarząd Stowarzyszenia ze względu na przychylne stanowisko zajęte przez fabr. gilz „Tigan" w stosunku do Stow. zorganizował w sklepach tytoniowych tydzień gilzy „Tigan" t. j. przeszło 50 sklepów w ciągu jednego tygodnia wystawia w swych wystawach sklepowych tylko gilzy „Tigan".

Koledzy tytoniowcy popierajcie wyroby fabr. gilz „Tigan".

Z życia naszej organizacji.

REZOLUCJE UCHWALONE NA OGÓLNEM ZEBRANIU W DNIU 2/XII

Ogólne Zebranie członków Stowarzyszenia Koncesjonarjuszy Det. Tyt. poleca Zarządowi wystąpienie do właściwych władz z wnioskiem o zmianę nazwy „Stowarzyszenie Koncesjonarjuszy Detalistów Tytoniowych w Polsce“ na „Stowarzyszenie Kupców Detalistów Tytoniowych w Polsce“.

Nadzwyczajne Walne Zebrania składa podziękowanie i wyrazy zupełnego zaufania Zarządowi za skuteczną obronę interesów kupiectwa tytoniowego i udziela Zarządowi swego całkowitego poparcia.

Nadzwyczajne Walne Zebranie Stow. Kup. Det. Tyt. w Polsce zwraca się z apelem do wszystkich swych kolegów, aby w imię interesów gospodarczych Państwa zaopatrywali swe sklepy w wyroby tylko krajowe.

Nadzwyczajne Walne Zebranie Stow. Konc. Det. Tyt. w Polsce zwraca się do Pana Dyrektora Monopolu, aby raczył wejrzeć w opłakane warunki bytu kupca detalisty tytoniowego i aby przy opracowaniu projektu zmiany systemu zaopatrzenie det. handli wyrobów tytoniowych byli obecni przedstawiciele zorganizowanego kupiectwa tytoniowego.

Nadzwyczajne Walne Zebranie członków Stowarzyszenia Konc. Detalistów Tyton. w Polsce poleca Zarządowi nawiązania kontaktu z pokrewnemi organizacjami kupców tytoniowych celem podjęcia rokowań w sprawie połączenia w jaknajkrótszym czasie.

Nadzwyczalne Walne Zebranie wzywa swych członków do wydatnego poparcia akcji dni przeciwgruźliczych na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

DO
STOWARZYSZENIA KONCESJONARJUSZY DETALISTÓW TYTONIOWYCH w POLSCE.
w miejscu.
ul. Żórawia 10 m. 2.

Polski Związek Przeciwgruźliczy ma zaszczyt prosić Stowarzyszenie Koncesjonarjuszy Detalistów Tytoniowych w Polsce o jaknajwydatniejsze poparcie akcji „Dni Przeciwgruźliczych“ na terenie kraju.

W Polsce umiera rok rocznie na gruźlicę około 70000 mieszkańców. Liczba chorych dosięga w, przybliżeniu 3/4 miljona. Niezliczone zastępy zagrożonych na gruźlicę czekają pomocy. Gdy pomoc ta nie nadchodzi lub przychodzi zbyt późno, społeczeństwo ponosi wielką stratę, umiera bowiem najczęściej element najcenniejszy-młodzież. Wysiłki wychowania i kształcenia idą na marne.

Aby zapobiec dalszym klęskom gruźlicy, liczba poradni sanetorjum i łóżek szpitalnych w Polsce musi wzrosnąć w porównaniu ze stanem obecnym conajmniej kilkakrotnie. Na cele powyższe niezbędne są wielkie funduszę. Jednem z poważniejszych źródeł tych funduszów we wszystkich krajach kulturalnych jest ofiarność publiczna, tembardziej, że gruźlica, jako choroba społeczna, wyjątkowo rozpowszechniona wymaga zarówno materjalnych jak i moralnych wysiłków całego społeczeństwa.

„Dni Przeciwgruźlicze“ (od dn. 1.XII do dn. 10.I) jest to okres czasu szczególnie poświęcony na spopularyzowanie wśród szerokich mas ludności zasadniczych wiadomości o gruźlicy i konieczności jaknajusilniejszej walki z tą klęską społeczną. — Nadto okres ten jest przeznaczony również na zdobycie środków materjalnych na społeczną akcję przeciwgruźliczą przez ogólno krajową sprzedaż nalepek przeciwgruźliczych.

Ministerstwo Skarbu i Dyrekcja Polskiego Monopolu tytoniowego odniosły się bardzo życzliwie do zamierzonej akcji Polskiego Związku Przeciwgruźliczego i udzieliły mu bardzo wydatnej pomocy.

Polski Związek Przeciwgruźliczy zdaje sobie jednakże sprawę, że powodzenie kolportowania nalepek przy okazji sprzedaży wyrobów tytoniowych w wysokiej mierze zależeć będzie od życzliwego stanowiska Koncesjonarjuszy Detalistów tytoniowych, którzy bezpośrednio stykają się z konsumentami i mogą przez zachęcenie swej klijenteli do nabywania znaczków nadać akcji tej należytą rozpiętość i charakter propagandowo — społeczny. —

Polski Związek Przeciwgruźliczy nie wątpi, że Stowarzyszenie Koncerjonarjuszy Detalistów tytoniowych w Polsce w zrozumieniu doniosłości zamierzonej akcji przyczyni się do jej powodzenia.—

Sekretarz Wykonawczy: *PREZES:*
(—) Dr. Paradistal. *(—) Dr. Wroczyński.*

P. S. Na życzenie Polski Związek Przeciwgruźliczy dostarczy odpowiednią liczbę plakatów

Odpowiedzi Redakcji.

p. Dziedzic Józef - Osiek

Numer drugi wysyłamy. Dziękujemy za słowa uznania. Statut jednocześnie załączamy. Prosimy o werbowanie nowych członków.

p. Baranker Jakób - Rzepiennik.

Wyjaśnienia w sprawie nieotrzymania pisma w artykule redakcji.

p. Hoffman Zygmunt - Poznań.

Filja Stowarzyszenia w Poznaniu nie istnieje. Deklarację przysyłamy. W sprawach formalnych będziemy mogli dać odpowiedź po otrzymaniu podpisanej deklaracji.

pp. Wolf Malina - Parczew: S. Goldberg - Łódź; Mandelman Icek - Łódź, H. Zalewska - Siedlce.

Chcąc otrzymać odpowiedź w kwestjach formalnych potrzeba zapisać się na członka Stowarzyszenia.

Z powodu braku miejsca dalsze odpowiedzi ukażą się w następnym numerze.

Ciąg dalszy ze str. 15.

propagandowych dla sklepów z wyrobami tytoniowemi.

Podając powyższe pismo do wiadomości naszych członków i czytelników, ze swej strony zwracamy się z gorącym wezwaniem o energiczne i życzliwe poparcie akcji Związku Przeciwgruźliczego, aby swą akcją dać wyraz zrozumieniem i poczucia obywatelskiego. Niech kupiectwo tytoniowe świeci przykładem zrozumienia tej doniosłej sprawy dla całego społeczeństwa.

Wszelkich wskazań dotyczących akcji udziela Zarząd Stowarzyszenia i Polski Związek Przeciwgruźliczy, Warszawa ul. Chocimska 24, tel. 77-58 dokąd należy się zwracać po plakaty i nalepki i instrukcję propagandową.

Zarząd Stowarzyszenia Koncesjonarjuszy Detalistów tytoniowych w Polsce.

WARUNKI PRENUMERATY: Rocznie zł. 5, półrocznie zł. 3, kwartalnie zł. 1.50, miesięcznie gr. 50. — Ceny rozumieją się łącznie z przesyłką.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona zł. 400, pół strony zł. 220, ćwierć strony zł. 120, jedna ósma strony zł. 75, jedna szesnasta strony zł. 40. — Ogłoszenia drobne płatne są od wiersza.

Konto P. K. O. Nr. 6994.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Warszawa, ulica Żórawia № 10 m. 2. Tel. 103-75. — Redaktor przyjmuje codziennie w godz. od 14-ej do 17-ej po poł.. — Administracja czynna od godz. 9-ej z rana do 5-ej popołudniu.

REDAKTOR NACZELNY: **Władysław Pisarski.** REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: **Stanisław Dąbrowski.**

WYDAWCA: **Stowarzyszenie Koncesjonarjuszy Detalistów Tytoniowych w Polsce.**

Zakł. Graf. A. Szlachowicz i Ska, Warszawa, Nowolipie 11. Tel. 321-71.